

180
2.
179

ОБВИНУВАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

по кримінальній справі № 244 по обвинуваченню

КУРИЛО Василя Олексійовича, у вчиненні
злочину, передбаченого ч.2 ст.62
КК УССР.

7 лютого 1980 року в Управління КДБ УРСР по Львівській області з прокуратури області надійшла кримінальна справа, порушена 30 січня того ж року проти КУРИЛО В.О., розслідування якої було доручено слідчому відділу УКДБ.

Слідством по справі встановлено:

Обвинувачений КУРИЛО В.О. за активну ворожу антирадянську діяльність в банді ОУН з 1942 до 1946 року, де він в складі "референтури пропаганди" під кличкою "Орест" виготовляв, друкував реферати, листівки та виступав з закликами до боротьби проти Радянської влади, в 1947 році військовим трибуналом Міністерства Внутрішніх Справ військ Станіславської /тепер Івано-Франківської/ області був засуджений по ст.ст.54-I"а" і 54-II КК УРСР на 10 років позбавлення волі.

/т.1 а.с.15-18, 165
т.3 а.с. 102-107/

В 1955 році після звільнення з місць ув'язнення, будучи вороже настроєним проти існуючого в СРСР державного та суспільного ладу, обвинувачений КУРИЛО В.О. злочинної антирадянської діяльності не припинив і з метою підриву та ослаблення Радянської влади продовжував займатись антирадянською агітацією та пропагандою в усній та письмовій формі до дня його арешту, тобто до 30 січня 1980 року, шляхом виготовлення, зберігання, розмноження і розповсюдження документів антирадянського змісту та їх обговорення серед свого оточення.

Так, в 1955 році, проживаючи в місті Воркуті, від невстановлених осіб обвинувачений Курило В.О. отримав документи антирадянського змісту "Аве диктатор" Юрія Горліс-Горського та "Прокляті роки" Юрія Клена і в 1956 році привіз їх з собою у Львівську область та зберігав до дня арешту.

/т.1 а.с.31-32, 163,168,169,186,187,238-242
т.4 п.3,12/

В агаданих пасквілях з антирадянських наклепницьких позицій стверджується, що ніби існуючий соціалізм в Радянському Союзі зацікавлений

з знищенні людей, зводиться злісний наклеп на інтернаціональну політику КПРС, на економічну політику СРСР, на радянський лад, радянську дійсність, прославляються вороги українського народу - українські буржуазні націоналісти, що вели збройну боротьбу проти Радянської влади, робиться спроба представити їх як "народних мучеників".
/т.І а.с.41-44, 55, т.3 а.с.III/

Проживаючи і працюючи в місті Львові, обвинувачений Курило В.О. в 1973 році встановив злочинний зв'язок з жителькою міста Дрогобича Львівської області Чернецькою Іриною Миколаївною /померла в 1975 році/, з якою до лютого 1975 року систематично обговорював документи антирадянського та наклепницького змісту, одержував їх від неї з метою розмноження та розповсюдження серед свого оточення.
/т.І а.с.157,163,169,203,204,
т.ІІ а.с.56-60, 211-212/

Так, в травні 1973 року обвинувачений Курило В.О. на квартирі Чернецької І.М. ознайомився з документом антирадянського змісту під назвою "Мойсей і Датан", в якому зводиться наклеп на діяльність радянських та партійних органів і дружбу народів СРСР.
/т.І а.с.65,66, т.2 а.с.56,82,
т.3 а.с.52/

В 1974 році на квартирі Чернецької І.М. обвинувачений Курило В.О. ознайомився та обговорив з нею статтю антирадянського змісту "З приводу процесу над Погружалаським", в якій з наклепницьких ворожих позицій робиться спроба факт пожежі в бібліотеці Академії Наук УРСР в місті Києві представити як навмисне знищення з боку органів Радянської влади культурних цінностей української літератури.
/т.І а.с.107-108
т.2 а.с.57/

Осіною 1974 року обвинувачений Курило В.О. у неї ж на квартирі з метою розповсюдження записав на окремі аркуші, а пізніше вдома переписав в блокнот вірші В.Симоненка "Демонстрація", "Український лев", "Як іноземець йшов я", в яких зводиться наклеп на дружбу радянських народів, радянську дійсність, організацію демонстрацій у дні революційних свят.
/т.І а.с.52-54,263, т.2 а.с.57,
т.3 а.с.52/

Тоді ж, в 1974 році на квартирі Чернецької обвинувачений Курило В.О. переписав на окремі аркуші 23 пісні і вірші під загальною назвою "Боже Великий, творче всесильний", в яких схвалюється ганебна діяльність бандитів ОУН та зводиться наклеп на органи Радянської влади. В 1978

році Курило В.О. у себе на квартирі переписав ці вірші і пісні у свій зошит та зберігав до дня арешту.

/т.І а.с.32,56,264, т.ІІ а.с.57,
т.ІІІ а.с.53/

Осіною 1974 року обвинувачений Курило В.О. отримав від Чернецької документи антирадянського змісту під назвою "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Інформації і коментарії західної преси до подій в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В.Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", в яких з антирадянських націоналістичних позицій оцінюється радянська сучасність, наклепницьки стверджується, що ніби на Україні проводиться політика русифікації та пригноблення українського народу, що нібито в СРСР порушуються права людини, Радянський Союз порівнюється з "московською імперією", ревізується марксистсько-ленінське вчення з питань національної політики КПРС, закликається до боротьби проти Радянської влади.

Всі вищезгадані документи були видані антирадянськими націоналістичними видавництвами за кордоном окремими брошурами.

/т.І а.с.71-75,203,204,255-258,
т.ІІ а.с.57,58/

Переслідуючи мету розмножити та розповсюдити ці документи, обвинувачений Курило В.О. тоді ж, восени 1974 року, залучив свою сожительку Самотій Надію Дмитрівну до переписування цих текстів, яка переписала їх в окремий зошит в квартирі своєї сестри Самотій Дарії в місті Львові по вулиці 27 Липня, дім 16.

Намагаючись приховати свою злочинну діяльність, обвинувачений Курило В.О. в кінці 1974 року передав для зберігання цей зошит Чернецькій та повернув отримані від неї документи антирадянського змісту закордонного видання.

/т.І а.с.66-70,187,197,254-255,
т.ІІ а.с.58,59,250,251,307-314,
т.ІІІ а.с.52/

В січні 1975 року на квартирі Чернецької І.М. обвинувачений Курило В.О. передав для ознайомлення і зберігання брошури антирадянського змісту "Аве диктатор" Юрія Горліс-Горського і "Прокляті роки" Юрія Клена і тоді ж ознайомився з частиною тексту антирадянського змісту під назвою "Кличу живих" Святослава Галицького.

/т.І а.с.227-229,233,239-240,243,
т.ІІ а.с.58/

Продовжуючи антирадянську діяльність шляхом розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту обвинувачений Курилович В.О. в лютому 1975 року забрав від Чернецької документи націоналістичного, антирадянського та наклепницького змісту, а саме: "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Інформації і коментарії західної преси до подій в Укрїні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В.Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", видані за кордоном окремими брошурами, та свій зошит з переписаними в ньому Самотій Н.Д. переліченими документами, а також "Аве диктатор", "Прокляті роки", загальний зошит з частиною статті "Як і що обстоє Б.Стенчук", які зберігав у неї. Тоді ж одержав від неї загальний зошит з статтею "Мойсей і Дант", статті "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", в якій з націоналістичних наклепницьких позицій зводиться наклеп на історичний факт возз'єднання України з Росією, "Виступ на вечорі, присвяченому 30-річчю з дня народження В.Симоненка 18.І.65 р.", "Легко і просто називати себе сином народу...", "Присвячується роковинам смерті українського поета Василя Симоненка", в яких з націоналістичних позицій висвітлюється творчість В.Симоненка як поета та наклепницьки змальовується життя радянських людей; статтю "Окрайці думок" з віршем "Злодій", в якому наклепницьки змальовується радянська дійсність і окремі недоліки в нашому житті; статтю "Остання сльоза" Євгена Сверстюка, де з націоналістичних наклепницьких позицій автор аналізує творчість Т.Г.Шевченка; відкритий лист до редакції "Літературної України", в якому наклепницьки змальовується судочинство в нашій країні; заглавний лист під назвою "Прометей", виготовлений ним раніше і залишений на зберігання у Чернецької, а також частину статті антирадянського змісту "Кличу живих", будучи запевнений Чернецькою, що її закінчення отримає від жінки по імені Марта.

Всі згадані документи обвинувачений Курило В.О. з метою їх дальшого розповсюдження привіз до Львова і зберігав по місцю проживання по вул.Дністровській, дім 17, кв.66.

/т.І а.с.31-36, 38, 63, 76-79, 81, 82, 170-172, 183, 187-190, 195, 290-296, 315-318, 321-322,
т.2 а.с.59-60/

На початку 1975 року обвинувачений Курило В.О. по місцю праці у в клінічній лікарні м.Львова давав для ознайомлення працівнику лікарні Матійчину Петру Дмитровичу документи антирадянського змісту "Хроніка спротиву" та "Серед снігів", який переглянувши ці документи по-

184
6.
183
5.

веркув їх обвинуваченому Курило В.О.

/т.І а.с.255, т.2 а.с.61,62,267,268/

З метою дальшого розповсюдження документів антирадянського змісту осіню 1975 року обвинувачений Курило В.О. запропонував Самотій Н.Д. переписати в загальний зошит, що належав Чернецькій, де була вже записана стаття "Мойсей і Дант", ще і документ антирадянського змісту "Аве диктатор". Тоді ж Самотій Н.Д. у себе на квартирі переписала в цей зошит частину цього пасквілю.

/т.І а.с.66,197,204,303-306, т.2 а.с.62,
т.3 а.с.52/

На початку 1977 року обвинувачений Курило В.О. по місцю праці у 8 клінічній лікарні одержав від Марти /не встановлена/ закінчення документу антирадянського змісту "Кличу живих", яке об'єднав з початковими аркушами цієї статті. В цьому документі антирадянського наклепницького змісту з ворожих позицій висвітлюється історія українського народу, діяльність Радянської влади, сучасне становище українського народу і національної культури та політика КПРС в національному питанні, містяться заклики до боротьби проти Радянської влади та відокремлення України зі складу Радянського Союзу.

/т.І а.с.38-41, т.2 а.с.62,63/

В тому ж 1977 році з метою розмноження та розповсюдження цього документу обвинувачений Курило В.О. залучив Самотій Н.Д. переписати його в загальний зошит. Остання у себе на квартирі за вказівкою Курило В.О. переписала частину цього документу. Після придбання ним друкарської машинки на протязі 1978 і початку 1979 років за його ж дорученням передрукувала повний текст документу "Кличу живих". Отриманий від Чернецької І.М. і Марти примірник документу обвинувачений Курило В.О. знищив.

/ т.І а.с.64,65,173,190-191,195,196,229,233,
290-296,301,302,
т.ІІ а.с.77,78,83,84, т.ІІІ а.с.22,52/

Злочинну антирадянську діяльність обвинувачений Курило В.О. не припиняв і тоді, коли знаходився на лікуванні в санаторії "Ірпінь" в 1977 році, де написав статтю антирадянського змісту під назвою "Добровільний союз" і зробив анотацію статті "Трикутник смерті", в якій з ворожих радянському ладу позицій зводить наклеп на добровільність союзу Радянських республік, наклепницьки змальовує безкорисливу братню допомогу іншим народам світу та сучасне становище українського народу в Радянському Союзі.

/т.І а.с.48-50,181,260,261,273-278, т.2 а.с.63,
т.3 а.с.52/

В лютому 1978 року знову перебуваючи на лікуванні в цьому ж са-
наторіі обвинувачений Курило В.О. відтворив складені ним під час пе-
ребування в банді ОУН в 1942-1946 роках антирадянські вірші, а саме:
"Карпати", "За тебе, моя мамо", "Проснися, брате", "1941 рік. Німці
всюди", в яких з націоналістичних антирадянських позицій висвітлює
ганебну українському народу діяльність бандитів ОУН та закликає до
боротьби з Радянською владою на Україні, переписавши їх в загальний
зошит.

/т. I а.с. 45, 46, 180, 181, 193, 194, 259, 260, 268-271,
т. 2 а.с. 63, т. 3 а.с. 52/

Тоді ж, в 1978 році обвинувачений Курило В.О. залучив Самотій Н.Д.
і свого знайомого Ціцюру Василя Антоновича переписати у себе на квар-
тирі в загальний зошит документ націоналістичного наклепницького зміс-
ту під назвою "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", який
він зберігав в себе у вигляді надрукованої на машинці брошури. Частина
цієї статті на прохання Самотій Н.Д. там же на квартирі переписала її
знайома Лосик Мирослава Петрівна. Згаданий документ, переписаний в зо-
шит, в тому ж 1978 році обвинувачений Курило В.О. передав для ознаом-
лення Крацило Оресту Йосифовичу у нього на квартирі в місті Радехові
Львівської області, де він ^{був} вилучений під час обшуку 30 січня 1980 року.

/т. I а.с. 54, 55, III, II2, 249-250,
т. II а.с. 64, 98-99, II8, 258, 261, 292, 324-326,
т. III а.с. 163/

Починаючи з осені 1978 року, обвинувачений Курило В.О. активізу-
вав ворожу діяльність по виготовленню та розмноженню документів анти-
радянського змісту. З цією метою він придбав в місті Львові друкарську
машинку марки "Москва", на якій осінню 1978 року особисто, а також
за допомогою Самотій Н.Д. розмножив в двох примірниках документ "Про-
кляті роки" Юрія Клена, при цьому Самотій Н.Д. використала також дру-
карську машинку марки "Україна", що належить будинкоуправлінню № 5
БЧ ПрикВО, де вона працює, віддрукувавши на ній частину документу.

/т. I а.с. 147-149, 162, 172, 176, 177, 190,
т. 2 а.с. 64, 78, 94-95, т. 3 а.с. 65, 152/

Тоді ж, у себе на квартирі на машинці марки "Москва" за доручен-
ням обвинуваченого Курило В.О. Самотій Н.Д. також надрукувала повний
текст документу антирадянського змісту "Аве диктатор".

/т. I а.с. 172, 190, т. 2 а.с. 65, 83, 84,
т. 3 а.с. 22, 155/

Виготовивши з допомогою Самотій Н.Д. документ "Кличу живих", об-
винувачений Курило В.О. розпочав його розповсюджувати серед свого ото-
чення.

186
185
7.

З цієї метою в лютому 1979 року він передав для ознайомлення документ антирадянського змісту "Кличу живих" Коваль Арії Іванівні в її квартирі у місті Львові по вул. Дунайській, 6, кв. 10, яка, ознайомившись зі змістом цього документу, в свою чергу познайомила з ним свого чоловіка Ковалю Івана Івановича. Після чого повернула документ обвинуваченому Курило В.О.

/т. I а.с. 231, 232,
т. II а.с. 16-18, 65, 170-172, 176-178/

Тоді ж, в лютому 1979 року в місті Львові на вулиці Дністровській обвинувачений Курило В.О. передав для ознайомлення цей документ Зарембі Миколі Васильовичу. В свою чергу Заремба М.В. ознайомив з цим документом свою дружину Зарембу Ганну Василівну, яка пізніше повернула його обвинуваченому Курило В.О. по місцю його праці.

/т. I а.с. 222, 223, 232,
т. II а.с. 20-22, 65, 145, 146, 149-151/

Влітку 1979 року, продовжуючи свою антирадянську діяльність, обвинувачений Курило В.О. по місцю праці в 8 клінічній лікарні намагався ознайомити з документом антирадянського змісту "Кличу живих" працівника цієї ж лікарні Панчишина Святослава Ігнатовича, який відмовився від пропозиції обвинуваченого Курило В.О.

/т. I а.с. 223, 231, т. II а.с. 65, 243, 244/

Поряд з розповсюдженням цих документів обвинувачений Курило В.О. продовжував виготовляти і інші документи антирадянського змісту. Тоді ж, в 1979 році відтворив вірші, складені ним ще в 1944 році під час перебування в банді ОУН, в складі якої він діяв в так званому "Чорному лісі", а потім надрукував їх на машинці під назвою "Чуєш, сурми грають" за підписом видуманого ним автора Л.Здоровенка. В віршах цієї збірки під назвою "Єднайтеся, брати мої", "Єднайтеся, братайтеся", "Чуєш стогін братів", "В боротьбі з лютим фашизмом", "За тебе, моя мамо", "Сон невільника" обвинувачений Курило В.О. схвалює боротьбу бандитів ОУН і закликає до повалення Радянської влади на Україні.

/т. I а.с. 56-58, 174, 191, 279-282,
т. 2 а.с. 65, 66, 78, т. 3 а.с. 22/

В той же час обвинувачений Курило В.О. особисто та залучивши до цього Самотій Н.Д. передрукував отриманий ним від Чернецької І.М. текст статті націоналістичного наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", яку виготовив у вигляді брошури.

/т. I а.с. 174, 192, 285, 286,
т. 2 а.с. 66, т. 3 а.с. 22/

Весною 1979 року обвинувачений Курило В.О. особисто написав і надрукував у себе вдома на машинці документ антирадянського змісту під

назвою "Проснися, схаменися, любий брате", епіграфом до якого написав: "Присвячую 325-ти лихоліттю українського народу", в якому наклепницьки стверджує, що нібито на Україні "продовжується й донині терор і насил-ля", закликає до збройної боротьби проти Радянської влади.

/т.І а.с.58,59,174,191,
т.2 а.с.66, т.3 а.с.22/

В жовтні цього ж року обвинувачений Курило В.О. написав статтю антирадянського змісту під назвою "Чи ми бандити?", а потім при друкуванні двох варіантів цієї статті змінив заголовки на "Хто бандити?", і в "в неволі" і схвалює діяльність бандитів ОУН.

/т.І а.с.47,48,50,51,59,173,174,191,192,265,266,
272,273, т.2 а.с.66, т.3 а.с.22/

Крім цього обвинувачений Курило В.О. зберігав у себе на квартирі документи націоналістичного та ідейно шкідливого змісту, які він сам і при допомозі Самотій Н.Д. записав на окремі аркуші та в загальні зошити, а саме: "Рідна мова", "Мене лихо спіткало", в яких наклепницьки змальовується поняття "рідна мова" і стверджується, що нібито українську мову називають "бандерівською"; в статті "Стояло тепле сонячне літо..." наклепницьки змальовано життя в'язнів одного з виправно-трудових таборів; "З вершин і низин", в якій з наклепницьких позицій українського буржуазного націоналізму змальовано життєвий і творчий шлях Івана Франка.

/т.І а.с.51,52,181,194,261-263,
т.2 а.с.66, т.3 а.с.52/

Займаючись розмноженням, розповсюдженням і зберіганням документів антирадянського та наклепницького змісту обвинувачений Курило В.О. також проводив антирадянську агітацію і пропаганду в усній формі.

Так, на протязі 1974 - початку 1975 років в місті Дрогобичі він систематично обговорював документи антирадянського змісту з Чернецькою у неї на квартирі, на протязі 1975-1979 років у себе на квартирі обробляв в антирадянському націоналістичному дусі Ціцору В.А. В 1976-1980 роках після придбання транзисторного радіоприймача марки "ВЕР-202" і прослуховування закордонних ворожих передач обвинувачений Курило В.О. у себе на квартирі систематично з антирадянських позицій коментував ці передачі Самотій Н.Д.

/т.І а.с.153-155, т.ІІ а.с.43-45,29-31,67,
116,117,322, т.ІІІ а.с.80,123/

Крім того обвинувачений Курило В.О. зберігав з метою розповсюдження документи антирадянського змісту, а саме: статтю Святослава Галиць-

ного "Кличу живих", два примірники документу Ерія Клена "Прокляті ро-
 тебе, моя мамо", "Чи ми бандити", "Трикутник смерті", "Добровільний
 союз", машинописний текст статті "Хто бандити", рукописний текст без
 назви, що починається словами "Мене лихо спіткало", стаття "Рідня мо-
 тепле сонячне літо...", блокнот з віршами В.Симоненка "Демонстрація",
 "Український лев", "Як іноземець Язов я", книга О.Кузьми "Дистолододі
 ді", стаття "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", стаття
 "Аве диктатор", зошит для заміток з віршами і піснями націоналістично-
 го та наклепницького характеру, дві збірки віршів І.Здоровенка "Чути,
 сурми грають", вірш "Проснився, схаменися, любий брате", стаття "Бал-
 ний зошит з статтею "Як і до обстоює В.Стегуч", загальний зошит з
 уривками статті "Кличу живих", загальний зошит з статтями "Мойсей і
 Дант" і "Аве диктатор", стаття "Відкритий лист до редакції "Літератур-
 ної України", стаття "Остання сльоза", загальний зошит з статтями
 "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж із заповідника імени
 Берія", "Замість останнього слова", "Залза", "Неосталінська хвиля
 московського терору в Україні", "Інформації і коментарі західної пре-
 си до подій в Україні", "Московські самодури паліють", "Двілейний міт",
 брошура зі статтями "Хроніка спротиву", "Серед снігів", брошура зі
 статтями "Замість останнього слова", "Залза", "Московські самодури
 паліють", "Двілейний міт", брошура зі статтями "Неосталінська хвиля
 московського терору в Україні" і "Інформації і коментарі західної
 преси до подій в Україні", брошура зі статтею "Репортаж із заповідника
 імени Берія", вірші В.Симоненка "Демонстрація", "Суд", "Український
 лев", стаття "Окрайці думок", аркуш заголовного тексту під назвою "Про-
 метей", а також друкарську машинку марки "Москва" і 98 аркунів копій-
 вального паперу, які були вилучені під час обшуку 30 січня 1980 року
 в підвалі будинку № 15 по вулиці Дністрозькій міста Львова.

/т. I а.с. 31-36, 38, 63, 76-79, 81, 82, 86-90, 178,
 182, 183, 196, т. 2 а.с. 67-69, 85, 86,
 т. 3 а.с. 110, 155-162/

З метою розповсюдження всі ці документи антирадянського змісту
 обвинувачений Курило В.О. навагався видати окремою збіркою під назвою
 "Прометей", заглавний лист до якої виготовив ще в 1974 році на квар-
 тирі Чернецької.

/т. I а.с. 79, 80, 195, 322, 323,
 Т. II. а.с. 37-39/

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення по ч.2 ст.62 КК УРСР Курило В.О. винним визнав себе повністю і показав, що він після відбуття міри покарання за участь в банді ОУН злочинної діяльності не припинив, в 1955 році в місті Воркуті одержав документи антирадянської змісту під назвою "Аве диктатор" і "Прокляті роки", які розмножував, розповсюджував і зберігав до дня його арешту.

Повернувшись у Львівську область, він з 1973 до лютого 1975 року систематично в м.Дрогобичі одержував від Чернецької І.М. та обговорював з нею документи антирадянського змісту, а також давав читати самі документи такого ж змісту "Аве диктатор" і "Прокляті роки". За цей же час ознайомився у неї з документами антирадянського змісту "Мойсей і Датан", "З приводу процесу над Погружальським", переписав у неї вдома вірші наклепницького антирадянського змісту "Український лев", "Як іноземець йшов я..." В.Симоненка, 23 пісні і вірші під назвою "Боже Великий, творче всесильний", частину статті "Як і що обстоє Б.Стенчук" та отримав документи антирадянського змісту "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповедника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В.Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", які за його дорученням переписала в окремий зошит Самотій Н.Д., а пізніше з метою зберігання повернув ці документи разом з своїм зошитом Чернецькій І.М. В лютому 1975 року перед смертю Чернецької І.М. забрав від неї всі документи антирадянського змісту разом з частиною документу такого ж змісту під назвою "Кличу живих", закінчення якого в 1977 році отримав від знайомої Чернецької І.М. по імені Марта.

Розповсюджуючи документи антирадянського змісту, він ознайомив Катійчина П.Д. з документами антирадянського змісту "Хроніка спротиву" і "Серед снігів", з цією ж метою передав Крацило О.Й. статтю "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", а Коваль А.І., Зарембі М.В. і Ганчущину С.І. давав читати документ антирадянського змісту "Кличу живих".

Намагаючись розмножити документи антирадянського та наклепницького змісту, він залучив Самотій Н.Д. переписувати та друкувати їх, а Катійчина П.Д. переписала частину документів "Аве диктатор", "Кличу живих" та повний текст "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", який також

переписував і Ціцюра В.А. За його ж дорученням Самоїї Н.Д. надрукувала на машинці, яку він придбав, документи антирадянського змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", "Кличу живих", "Аве диктатор", та разом з ним надрукували документ "Прокляті роки".

Перебуваючи на лікуванні в санаторії "Ірпінь" в 1977-1978 роках, він виготовив статтю антирадянського змісту "Добровільний союз" та зробив анотацію статті "Трикутник смерті", а також відтворив вірші такого ж змісту, складені ним в банді ОУН, як "Карпати", "За тебе, моя мамо" та інші. В 1979 році відтворив вірші, складені ним в банді ОУН, які надрукував на машинці під заголовком "Чуеш, сурми грають", написав такого ж антирадянського змісту документи "Просни-ся, схаменися, любий брате", "Хто бандити" та наклепницькі - "Рідна мова", "Стояло тепле сонячне літо...", "Мене лихо спіткало...". Крім того проводив антирадянську агітацію в усній формі, проводячи на антирадянські теми розмови з Чернецькою І.М., Ціцюрою В.А. і з Самоїї Н.Д., якій також коментував з ворожих позицій прослухані антирадянські закордонні радіопередачі.

Всі вищезгадані документи антирадянського та наклепницького змісту зберігав у себе, маючи на увазі видати збіркою під назвою "Прометей".

/т.2 а.с.55-70/

Крім особистих зізнань інкриміноване Курило В.О. обвинувачення в проведенні антирадянської агітації і пропаганди стверджується зібраними по справі доказами, а саме:

- матеріалами обшуку по місцю проживання обвинуваченого Курило В.О., під час якого були вилучені документи антирадянського та наклепницького змісту під назвами "Кличу живих", два примірники "Прокляті роки", зошит з віршами і статтями "Карпати", "За тебе, моя мамо", "Чи ми бандити", "Трикутник смерті", "Добровільний союз", машинописні тексти "Хто бандити?", "Мене лихо спіткало..", "Рідна мова", "Стояло тепле сонячне літо...", блокнот з віршами "Демонстрація", "Український лев", "Як іноземець йшов я...", книга О.Кузьми "Листопадові дні", "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", "Аве диктатор", зошит з віршами і піснями під загальною назвою "Боже Великий, творче всесильний", дві

збірки під назвою "Чуєш, сурми грають", документи "Проснився, схаменися, любий брате", "Бандити", загальний зошит з біографічним нарисом про Івана Франка, загальний зошит з уривком "Як і що обстоєє В.Стен-чук", загальний зошит з уривками статті "Кличу живих", загальний зошит до редакції "Літературної України", "Остання сльоза", статті "Відкритий лист до редакції "Хроніка спротиву", "Серед снігів", брошури "Відкритий лист до редакції "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповедника имени Берия", "Замість останнього слова", "Заява", Неосталінська преси до подій в Україні, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт" та загальний зошит, в який переписані ці статті з брошур, стаття "Окрайці думок", аркуш заголовного тексту "Прометей", а також друкарська машинка марки "Москва" та копіювальний папір, з допомогою яких друкувалися антирадянські документи;

/т.І а.с.31-36/

- матеріалами обшуку в квартирі Крацило О.Й., під час якого було вилучено зошит з документом наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", який належить обвинуваченому Курило В.О;

/т.І а.с.106/

- протоколами огляду вищевказаних документів антирадянського та наклепницького змісту, якими встановлено, що всіх ці документи за своїм змістом спрямовані на підрив та послаблення Радянської влади, містять антирадянські наклепницькі вигадки, що порачать радянський державний та суспільний лад, пропагують ідеї та принципи українського буржуазного націоналізму, закликають до боротьби проти Радянської влади, з відверто ворожих антирадянських позицій в них зводяться наклепи на СРСР і рівноправні союзні республіки, на радянський народ, на радянський спосіб життя, на ленінську національну політику і пропагується ненависть до братнього російського народу;

/т.І а.с.37-87,III/

- протоколом огляду архівної кримінальної справи по обвинуваченню Курило Василя Олексійовича та інших, яким встановлено, що він з 1942 до 1946 року був активним учасником банди ОУН, в складі якої проводив боротьбу проти Радянської влади;

/т.3 а.с.102-106/

- показами свідка Самотій Н.Д., яка викриває обвинуваченого Курило В.О. в розмноженні та розповсюдженні документів антирадянського наклепницького змісту, зокрема в тому, що за його дорученням вона в 1974 році переписала в зошит документи антирадянського змісту "Хроніка

"спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля московсько-го терору в Україні", "Інформації і коментарі західної преси до подій в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", в 1975 році переписала в зошит частину документа такого ж змісту "Аве диктатор", в 1977 році переписала частину документа антирадянського змісту "Кличу живих", а після придбання обвинуваченим Курило В.О. друкарської машинки марки "Москва" з осені 1978 року за його ж дорученням надрукувала антирадянські документи "Кличу живих", "Аве диктатор" а частину документа "Прокляті роки" надрукувала на машинці марки "Україна" по місцю і у праці в будинкоуправлінню № 5 КЕЧ ПрикВО. Виконуючи доручення обвинуваченого Курило В.О., в 1978 році при переписуванні документа наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією" вона залучила до цього свого знайому Лосик Мирославу. Самотій викриває обвинуваченого Курило також в тому, що починаючи з 1978 року, після придбання ним транзисторного радіоприймача, останній систематично з ворожих позицій коментував їй прослухані передачі закордонних радіостанцій;

/т.2 а.с.71-99/

- свідка Ціцюри В.А., який викриває обвинуваченого Курило В.О. в тому, що з 1975 року в розмовах з ним поширював антирадянські наклепницькі вигадки щодо Радянської України, а також в тому, що в 1978 році за дорученням обвинуваченого Курило В.О. переписав частину статті, в якій возз'єднання України з Росією трактується з наклепницьких націоналістичних позицій;

/т.2 а.с.116-118/

- очною ставкою між свідком Ціцюрою В.А. і обвинуваченим Курило В.О.;

/т.2 а.с.321-326/

- свідка Лосик М.П., яка ствердила про те, що в 1978 році переписала кілька сторінок документа "Возз'єднання чи приєднання України з Росією";

/т.2 а.с.292/

- свідка Крацило О.Й., який показав, що в 1978 році в м.Радехові Курило В.О. передав йому для ознайомлення документ націоналістичного наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією";

/т.2 а.с.256,257,261/

- свідка Коваль А.І., яка ствердила, що в лютому 1979 року обвинувачений Курило В.О. приніс їй на квартиру документ антирадянського

змісту "Кличу живих" і передав для ознайомлення, що вона в свою чергу ознайомила з цим документом свого чоловіка Коваль Івана;
/т.1 а.с.170,171/

- свідка Коваль І.І., який ствердив, що в лютому 1979 року його дружина Коваль Арія дійсно отримала від обвинуваченого Курило В.О. документ антирадянського змісту "Кличу живих" для ознайомлення, який запропонував дружині повернути обвинуваченому Курило В.О.;
/т.2 а.с.176,177/

- свідка Заремби М.В., який ствердив, що в лютому 1979 року обвинувачений Курило В.О. передав йому для ознайомлення документ антирадянського змісту під назвою "Кличу живих". В свою чергу він передав цей антирадянський документ своїй жінці Зарембі Ганні;
/т.2 а.с.145,146/

- свідка Заремби Г.В., яка показала, що в лютому 1979 року вона отримала від свого чоловіка Заремби Миколи документ антирадянського змісту "Кличу живих" і після ознайомлення повернула його обвинуваченому Курило В.О.;
/т.2 а.с.149-151,153,155/

- свідка Панчишина С.І., який ствердив, що в 1979 році обвинувачений Курило В.О. передав йому документ антирадянського змісту "Кличу живих" для ознайомлення. Переконавшись, що він антирадянського змісту, Панчишин С.І. повернув його обвинуваченому Курило В.О.;
/т.2 а.с.241-243/

- свідка Матійчина П.Д., який показав, що обвинувачений Курило В.О. знайомив його з документами антирадянського змісту "Хроніка спротиву" і "Серед снігів";
/т.2 а.с.268/

- свідка Єрмакової Г.М., яка показала, що обвинувачений Курило В.О. систематично прослуховував по транзисторному радіоприймачу ворожі антирадянські передачі закордонної радіостанції "Німецька волна";
/т.2 а.с.219-221/

- свідка Ігнатенко Т.Б., яка показала, що обвинувачений Курило В.О. по місцю праці допускав в розмовах націоналістичні твердження;
/т.2 а.с.186,187/

- свідка Самотій Д.Д., яка показала, що після арешту обвинуваченого Курило В.О. їй стало відомо від Самотій Надії про те, що вона за дорученням Курило В.О. переписувала його документи;
/т.2 а.с.251/

- висновками криміналістичних експертиз від 14 березня та 21 квітня 1980 року, в яких стверджується, що документи антирадянського

змісту "Кличу живих", "Аве диктатор", частину документу "Прокляті роки", збірки віршів "Чуєш, сурми грають" надруковані на машинці марки "Москва" № 445768, яка належить обвинуваченому Курило В.О. Частина документу "Прокляті роки" надрукована на машинці марки "Україна" № 405545, яка належить будинкоуправлінню № 5 КЕЧ ПриКВ; /т.3 а.с.18-22,64,65/ ✓

- висновком графічної експертизи від 21 березня 1980 року, в якій стверджується, що рукописні тексти антирадянського та наклепницького змісту, що починаються словами: "Карпати", "Мене лихо спіткало", "Рідна мова", "Стояло тепле сонячне літо...", збірка віршів і пісень під назвою "Боже Великий...", "Як і що обстоє В.Стенчук", "Бандити" написані обвинуваченим Курило В.С., рукописний текст в зошиті під назвою "Мойсей і Дант", написаний Чернецькою І.М. Документи в зошитах "Кличу живих", "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из запо-ведника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неоста-лінська хвиля...", "Інформації і коментарі західної преси...", "Зая-ва", "Московські самодури...", "Вілейний міт", "Аве диктатор" викона-ні свідком Самотій Н.Д.; /т.3 а.с.47-52/ ✓

- висновком радіотехнічної експертизи, яка ствердила, що на приймачеві "ВЕФ-202", який належить обвинуваченому Курило В.О., можна прослуховувати закордонні радіостанції;

/т.3 а.с.78-80/

- речовими доказами, які приєднані до цієї справи, а саме: доку-ментами антирадянського та наклепницького змісту "Кличу живих", два примірники саморобних прошур "Прокляті роки", зошит з віршами і стат-тями "Карпати", "За тебе, моя мамо", "Чи ми бандити", "Трикутник смер-ті", "Добровільний союз", "Хто ж просителі" та інші, машинописний текст незакінченої статті "Хто бандити?", рукописні тексти "Мене лихо спіткало...", "Рідна мова", "Стояло тепле сонячне літо...", блокнот з віршами "Демонстрація", "Український лев" і інші, книга О.Кузьми "Ли-стопадові дні", машинописний текст "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", саморобна брошура "Аве диктатор", зошит з віршами і пісня-ми під назвою "Боже великий, творче всесильний", дві збірки віршів Л.Здоровенка "Чуєш, сурми грають", документи "Проснися, схаменися, лю-бий брате" та "Бандити", зошит з записами про Івана Франка, зошит з уривком статті "Як і що обстоє В.Стенчук", зошит з текстом уривка статті "Кличу живих", зошит з рукописним текстом "Мойсей і Дант" та частиною статті "Аве диктатор", рукописний текст під назвою "Відкритий лист до редакції "Літературної України", ксерокопія документу "Остан-

ня сльоза", зошит з рукописним текстом статей "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова", "Заява..." В.Чорновола, "Неосталінська хвиля московського терору", "Інформації і коментарі західної преси до подій в Україні", "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", брошури зі статтями "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Замість останнього слова", "Заява до Президії Верховної Ради УРСР" В.Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Інформації і коментарі західної преси до подій в Україні", брошура В.Мороза "Репортаж из заповідника имени Берия" без заглавного аркуша, машинописний текст на 7 аркушах з віршами В.Симоненка "Демонстрація", "Український лев", "Суд" та інші, документ "Окрайці думок, аркуш паперу з заголовком "Прометей", загальний зошит зі статтею "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", два портфелі, в яких обвинувачений Курило В.О. зберігав ці документи, друкарські машинки марки "Москва" № 445768 та "Україна" № 405545, на яких друкувалися вищевказані документи, копійчальний папір в папці та транзисторний радіоприймач марки "ВЕФ-202", на якому обвинувачений Курило В.О. прослуховував закордонні ворожі радіопередачі.

/т.3 а.с.152,155-162,163/

На підставі зібраних по справі доказів обвинувачується

КУРИЛО Василь Олексійович, 2 квітня 1921 року народження, уроженець с.Церківна Долинського району Івано-Франківської області, українець, громадянин СРСР, безпартійний, освіта середня спеціальна, жонатий, із селян, судимий 25 лютого 1947 року по ст.ст.54-I"а" і 54-II КК УРСР на 10 років позбавлення волі, до арешту працював масажистом 8-ої поліклініки м.Львова, проживав у м.Львові по вул.Дністровській, буд.17, кв.66,

В ТОМУ, ЩО:

він в 1955 році після звільнення з місць ув'язнення, де відбував міру покарання за участь з 1942 по 1946 рік в банді ОУН і,будучи вороже настроєним проти існуючого в СРСР державного та суспільного ладу, злочинної антирадянської діяльності не припинив і з метою підризу та послаблення Радянської влади продовжував займатись антирадянською агітацією та пропагандою в усній та письмовій формі до дня його арешту, тобто до 30 січня 1980 року шляхом виготовлення, зберігання, розмноження і розповсюдження документів антирадянського змісту та їх обговорення.

196
18.
195
17.

Так, в 1955 році, проживаючи в місті Воркуті, від невстановлених осіб отримав документи антирадянського змісту "Аве диктатор" Юрія Горліс-Горського та "Прокляті роки" Юрія Клена і в 1956 році привіз у Львівську область та зберігав до дня арешту.

Згадані пасквілі були надруковані у львівському журналі "Вісник" під редакцією ідеолога українських фашистів Дмитра Донцова відповідно в 1933 і 1937 роках, в яких з наклепницьких антирадянських позицій стверджується, що ніби існуючий соціалізм в Радянському Союзі зацікавлений в знищенні людей, зводиться наклеп на економічну політику СРСР, на радянський лад, радянську дійсність, інтернаціональну політику КПРС, прославляються вороги українського народу - українські буржуазні націоналісти, що вели збройну боротьбу проти Радянської влади, робиться спроба представити їх як "народних мучеників".

Проживаючи і працюючи у місті Львові, в 1973 році встановив злочинний зв'язок з жителькою міста Дрогобича Чернецькою Іриною Миколаївною /померла в 1975 році/, з якою до лютого 1975 року систематично обговорював документи антирадянського та наклепницького змісту, одержував їх від неї з метою розмноження та розповсюдження серед свого оточення.

Так, в травні 1973 року на квартирі Чернецької І.М. ознайомився з документом антирадянського змісту під назвою "Мойсей і Датан", в якому зводиться наклеп на діяльність радянських та партійних органів і дружбу народів СРСР.

В 1974 році на квартирі Чернецької І.М. ознайомився та обговорив з нею статтю антирадянського змісту "З приводу процесу над Погружальським", в якій з наклепницьких ворожих позицій робиться спроба факт пожежі в бібліотеці Академії Наук УРСР в місті Києві представити як навмисне знищення з боку органів Радянської влади культурних цінностей української літератури.

Осіною 1974 року у неї ж на квартирі з метою розповсюдження записав на окремі аркуші, а пізніше вдома переписав в блокнот вірші В.Симоненка "Демонстрація", "Український лев", "Як іноземець йшов я", в яких зводиться наклеп на дружбу радянських народів, радянську дійсність, організацію демонстрацій у дні революційних свят.

Тоді ж, в 1974 році на квартирі Чернецької переписав на окремі аркуші 23 пісні і вірші під загальною назвою "Боже Великий, творче всесильний", в яких схвалюється ганебна діяльність бандитів ОУН та зводиться наклеп на органи Радянської влади. В 1978 році у себе на квартирі переписав ці вірші і пісні у свій зошит та зберігав до дня арешту.

В тому ж 1974 році з тією ж метою на квартирі Чернецької в місті Дрогобичі обговорив з нею та переписав частину статті антирадянського змісту під назвою "Як і що обстоює Б.Стенчук", в якій зводиться наклеп на радянську дійсність, процес комуністичного будівництва в СРСР, а також на політику КПРС в національному питанні.

Осіною 1974 року отримав від Чернецької документи антирадянського змісту під назвою "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Інформації і коментарі західної преси до подій в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В.Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", в яких з антирадянських націоналістичних позицій оцінюється радянська сучасність, наклепницьки стверджується, що ніби на Україні проводиться політика русифікації та пригноблення українського народу, що нібито в СРСР порушуються права людини. Радянський Союз порівнюється з "московською імперією", ревізується марксистсько-ленінське вчення з питань національної політики КПРС, закликає до боротьби проти Радянської влади.

Всі вищезгадані документи були видані антирадянськими націоналістичними видавництвами за кордоном окремими брошурами.

Переслідуючи мету розмножити та розповсюдити ці документи тоді ж, восени 1974 року, залучив свою сожительку Самотій Надію Дмитрівну до переписування цих текстів, яка переписала їх в окремий зошит в квартирі сестри Самотій Дарії в місті Львові по вулиці 27 Липня, дім 16.

Намагаючись приховати свою злочинну діяльність, в кінці 1974 року передав для зберігання цей зошит Чернецькій та повернув отримані від неї документи антирадянського змісту закордонного видання.

В січні 1975 року на квартирі Чернецької І.М. передав для ознайомлення і зберігання брошури антирадянського змісту "Аве диктатор" Дрія Горліс-Горського і "Прокляті роки" Юрія Клена і тоді ж ознайомився з частиною тексту антирадянського змісту під назвою "Кличу живих" Святослава Галицького.

Продовжуючи антирадянську діяльність шляхом розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту, в лютому 1975 року забрав від Чернецької документи націоналістичного, антирадянського та наклепницького змісту, а саме: "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Інформації і коментарі західної преси до подій в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В.Чорновола, "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", в яких з антирадянських націоналістичних позицій оцінюється радянська сучасність, наклепницьки стверджується, що ніби на Україні проводиться політика русифікації та пригноблення українського народу, що нібито в СРСР порушуються права людини. Радянський Союз порівнюється з "московською імперією", ревізується марксистсько-ленінське вчення з питань національної політики КПРС, закликає до боротьби проти Радянської влади.

дів Верховної Ради УРСР" В.Черновола, "Московські самодури шаліють",
"Тотлейний міт", видані за кордоном окремими брошурами, та свій зошит
з переписаними в ньому Самотій Н.Д. переліченими документами, а також
"Аве диктатор", "Прокляті роки", загальний зошит з частиною статті,
"Як і що обстоє Б.Стенчук", які зберігав у неї. Тоді ж одержав від
неї загальний зошит зі статтею "Мойсей і Дант", статті "Возз'єднання
України з Росією", в якій з націоналістичних наклепницьких
позицій зводиться наклеп на історичний факт возз'єднання України з
Росією, "Виступ на вечорі, присвяченому 30-річчю з дня народження
В.Симоненка 18.1.65 р.", "Легко і просто називати себе сином народу..."
"Присвячується роковинам смерті українського поета Василя Симоненка",
в яких з націоналістичних позицій висвітлюється творчість В.Симоненка,
як поета та наклепницьки змальовується життя радянських людей; статтю
"Окрайці думок" з віршем "Злодій", в якому наклепницьки змальовується
діяльність і окремі недоліки в нашому житті; статтю "Остання сльоза"
Євгена Сверстюка, де з націоналістичних наклепницьких позицій автор
аналізує творчість Т.Г.Шевченка; відкритий лист до редакції "Літератур-
ної України", в якому наклепницьки змальовується судочинство в нашій
країні; заглавний лист під назвою "Прометей", виготовлений ним раніше
і залишений на зберігання у Чернецької, а також частину статті антира-
дянського змісту "Кличу живих", будучи запевнений Чернецькою, що її
закінчення отримає від її знайомої по імені Марта.

Всі згадані документи з метою їх дальшого розповсюдження привів
до Львова і зберігав за адресою вул.Дністровська, дім 17, кв.66, де
він проживав.

З метою дальшого розповсюдження документів антирадянського змісту
осінню 1975 року доручив Самотій Н.Д. переписати в загальний зошит,
який належав Чернецькій, де була вже записана стаття "Мойсей і Дант",
та документ антирадянського змісту "Аве диктатор". Тоді ж Самотій
Н.Д. за його вказівкою у себе на квартирі переписала в цей зошит ча-
стину цього пасквілю.

На початку 1977 року по місцю своєї праці у 8-й міській клініч-
ній лікарні одержав від Марти /не встановлена/ закінчення документу
антирадянського змісту "Кличу живих", яке об'єднав з початковими арку-
шами цієї статті. В цьому документі антирадянського наклепницького
змісту з ворожих позицій висвітлюється історія українського народу,
діяльність Радянської влади, сучасне становище українського народу і
національної культури та політика КПРС в національному питанні, міє-
ються заклики до боротьби проти радянської влади та відокремлення Ук-
раїни зі складу Радянського Союзу.

В тому ж 1977 році з метою розмноження та розповсюдження цього документу залучив Самотій Н.Д. переписати його в загальний зошит. Остання у себе на квартирі за його вказівкою переписала частину цього документу. Після придбання друкарської машинки на протязі кінця 1978 і початку 1979 років за його ж дорученням передрукувала повний текст документу "Кличу живих", а отриманий від Чернецької І.М. і Матри примірник документу знищив.

Злочинну антирадянську діяльність не припиняв і тоді, коли знаходився на лікуванні в санаторії "Ірпінь" в 1977 році, де написав статтю антирадянського змісту під назвою "Добровільний союз" і зробив анотацію статті "Трикутник смерті", в яких з ворожих радянському ладу позицій зводить наклеп на добровільність союзу Радянських республік, наклепницьки змальовує безкорисливу братню допомогу іншим народам світу та сучасне становище українського народу в Радянському Союзі.

В лютому 1978 року знову перебуваючи на лікуванні в цьому ж санаторії відтворив складені ним під час перебування в банді ОУН в 1942-1946 роках антирадянські вірші, а саме: "Карпати", "За тебе, моя мати", "Проснися, брате", "1941 рік. Німці всюди", в яких з націоналістичних антирадянських позицій висвітлює ганебну українському народу діяльність бандитів ОУН та закликає до боротьби з Радянською владою на Україні, переписавши їх в загальний зошит.

Тоді ж, в 1978 році залучив Самотій Н.Д. і свого знайомого Ціцюру Василя Антоновича переписати у себе на квартирі в загальний зошит документ націоналістичного наклепницького змісту під назвою "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", який він зберігав в себе у вигляді надрукованої на машинці брошури. Частину цієї статті на прохання Самотій Н.Д. там же на квартирі переписала її знайома Лосик Мирослава Петрівна. Згаданий документ, переписаний в зошит, в тому ж 1978 році передав для ознайомлення Крацило Оресту Йосифовичу у нього на квартирі в місті Радехові Львівської області, де він був вилучений під час обшуку 30 січня 1980 року.

Починаючи з осені 1978 року активізував ворожу діяльність по виготовленню та розмноженню документів антирадянського змісту. З цією метою він придбав на ринку в місті Львові друкарську машинку марки "Москва", на якій осінню 1978 року особисто, а також з допомогою Самотій Н.Д. розмножив в двох примірниках документ "Прокляті роки" Ерія Клена, при цьому Самотій Н.Д. використала також друкарську машинку марки "Україна", що належить будинкоуправлінню № 5 КЕЧ ПрикВО, де вона працює, віддрукувавши на ній частину документу.

200
22.
195
21.

Тоді ж, у себе на квартирі на машинці марки "Москва" за його дорученням Самотій Н.Д. також надрукувала повний текст документу антирадянського змісту "Аве диктатор".

Виготовивши з допомогою Самотій Н.Д. документ "Кличу живих", розпочав його розповсюджувати серед свого оточення.

З цією метою в лютому 1979 року він передав для ознайомлення документ антирадянського змісту "Кличу живих" Коваль Арії Іванівні в її квартирі у місті Львові по вул. Дунайській, 6, кв. 10, яка, ознайомившись зі змістом цього документу, в свою чергу ознайомила з ним свого чоловіка Коваль Івана Івановича, після чого повернула документ Курило В.О.

Тоді ж, в лютому 1979 року в місті Львові на вулиці Дністровській передав для ознайомлення цей документ Зарембі Миколі Васильовичу. В свою чергу Заремба М.В. ознайомив з цим документом свою дружину Зарембу Ганну Василівну, яка пізніше повернула його Курило В.О. по місцю його праці.

Влітку 1979 року, продовжуючи свою антирадянську діяльність, по місцю праці в 8-й клінічній лікарні намагався ознайомити з документом антирадянського змісту "Кличу живих" працівника цієї ж лікарні Панчишина Святослава Ігнатовича, який відмовився від його пропозиції.

Перед розповсюдженням цих документів продовжував виготовляти і інші документи антирадянського змісту. Тоді ж, в 1979 році відтворив вірші, складені ним ще в 1944 році під час перебування в банді ОУН, в складі якої він діяв в так званому "Чорному лісі", а потім надрукував їх на машинці під назвою "Чуєш, сурми грають" за підписом видуманого ним автора Л.Здоровенка. В віршах цієї збірки під назвою "Єднайтеся, брати мої", "Єднайтеся, братайтеся", "Чуєш стогін братів", "В боротьбі з лютим фашизмом", "За тебе, моя мамо", "Сон невільника" Курило схвалює боротьбу бандитів ОУН і закликає до повалення Радянської влади на Україні.

В той же час особисто та залучивши до цього Самотій Н.Д. передрукував отриманий ним від Чернецької І.М. текст статті націоналістичного наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", яку виготовив у вигляді брошури.

Весною 1979 року особисто написав і надрукував у себе вдома на машинці документ антирадянського змісту під назвою "Проснися, схаменися, любий брате", епіграфом до якого написав: "Присвячую 325-ти ліття українського народу", в якому наклепницьки стверджує, що нібито на Україні "продовжується й донині терор і насилля", закликає

до збройної боротьби проти Радянської влади.

В жовтні того ж року написав статтю антирадянського змісту під назвою "Чи ми бандити?", а потім при друкуванні двох варіантів цієї статті змінив заголовки на "Хто бандити?", в якій з ворожих позицій намагався довести, що нібито Україна була і є "в неволі" і схвалює діяльність бандитів ОУН.

Крім цього зберігав у себе на квартирі документи націоналістичного та ідейно шкідливого змісту, які він сам і при допомозі Самотій Н.Д. записав на окремі аркуші та в загальні зошити, а саме: "Рідна мова", "Мене лихо спіткало", в яких наклепницьки змальовується поняття "рідна мова" і стверджується, що нібито українську мову називають "бандерівською"; в статті "Стояло тепле сонячне літо..." наклепницьки змальовано життя в'язнів одного з виправно-трудових таборів; "З вершин і низин", в якій з наклепницьких позицій українського буржуазного націоналізму змальовано життєвий і творчий шлях Івана Франка.

Займаючись розмноженням, розповсюдженням і зберіганням документів антирадянського та наклепницького змісту, також проводив антирадянську агітацію і пропаганду в усній формі.

Так, на протязі 1974 - початку 1975 років в місті Дрогобичі він систематично обговорював документи антирадянського змісту з Чернецькою у неї на квартирі, на протязі 1975-1979 років у себе на квартирі обробляв в антирадянському націоналістичному дусі Ціцюру В.А. В 1976-1980 роках після придбання транзисторного радіоприймача марки "ВФ-202" і прослуховування закордонних ворожих передач у себе на квартирі систематично з антирадянських позицій коментував ці передачі Самотій Н.Д.

Крім того зберігав з метою розповсюдження документи антирадянського змісту, а саме: статтю Святослава Галицького "Кличу живих", два примірники документу Юрія Клена "Прокляті роки", загальний зошит з віршами під назвами "Карпати", "За тебе, моя мамо", "Чи ми бандити", "Трикутник смерті", "Добровільний союз", машинописний текст статті "Хто бандити?", рукописний текст без назви, що починається словами "Мене лихо спіткало", стаття "Рідна мова", рукописний текст без назви, який розпочинається словами "Стояло тепле сонячне літо...", блокнот з віршами В.Симоненка "Демонстрація", "Український лев", "Як іноземець йшов", книга О.Кузьми "Листопадові дні", стаття "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", стаття "Аве диктатор", зошит для заміток з віршами і піснями націоналістичного та наклепницького характеру, дві збірки вершів Л.Здоровенка "Чуєш, сурми грають", вірш "Проснися, схаменися, любий брате", стаття "Бандити", загальний зошит з віршами та

202
201
23.

біографією Івана Франка, загальний зошит зі статей "Як і що обстоє
Е.Стенчук", загальний зошит з уривком статті "Кличу живих", загальний
лист до редакції "Літературної України", стаття "Відкритий
загальний зошит зі статтями "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Ре-
портаж из заповідника имени Берия", "Замість останнього слова", "За-
ява", "Неосталінська хвиля московського терору в Україні", "Інформа-
ції і коментарі західної преси до подій в Україні", "Московські само-
дури шаліють", "Ювілейний міт", брошура зі статтями "Хроніка проти-
ву", "Серед снігів", брошура зі статтями "Замість останнього слова",
"Заява", "Московські самодури шаліють", "Ювілейний міт", брошура зі
статтями "Неосталінська хвиля московського терору в Україні" і "Інфор-
мації і коментарі західної преси до подій в Україні", брошура зі стат-
тею "Репортаж из заповідника имени Берия", вірші В.Симоненка "Демон-
страція", "Суд", "Український лев", стаття "Окрайці думок", аркуш заго-
ловного тексту під назвою "Прометей", а також друкарську машинку мар-
ки "Москва" і 98 аркушів копійвального паперу, які були вилучені під
час обшуку 30 січня 1980 року в підвалі будинку № 15 по вулиці Дні-
стровській міста Львова.

З метою розповсюдження всі ці документи антирадянського змісту
намагався видати окремою збіркою під назвою "Прометей", загальний лист
до якої виготовив ще в 1974 році на квартирі Чернецької І.М.,
тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.62 КК УРСР.

Обвинувальний висновок складений "30" травня 1980 року в місті
Львові.

Згідно зі ст.225 КПК УРСР дану кримінальну справу направити про-
куророві Львівської області.

Старший слідчий по особливо важливих
справах слідвідділу УКДБ УРСР по
Львівській області - майор

М.Ю.Борчко

Згідні:

Начальник слідвідділу УКДБ
УРСР по Львівській області
полковник

В.П.Клименко

"30" травня 1980 р.

Начальник Управління КДБ
УРСР по Львівській області
генерал-майор

М.П.Черпак

"22" травня 1980 р.

ПОСТАНОВА

3 червня 1980 року

місто Львів

Прокурор Львівської області - Державний радник юстиції 3-го класу АНТОНЕНКО, розглянувши матеріали кримінальної справи №244 по надісланій разом з обвинувальним висновком від слідчого відділу УКДБ УРСР по Львівській області,-

ВСТАНОВИВ:

В 1965 році після звільнення з місця ув'язнення за активну боротьбу антирадянську діяльність в багні СУН і будучи вороже настроєний проти Існуючого в СРСР державного та суспільного ладу обвинувачений КЮРИЛО В.О. на шлях виправлення не став і з метою підтримки та ослаблення Радянської влади продовжував займатися антирадянською агітацією та пропагандою в усній та письмовій формі до дня його арешту, тобто 30 січня 1980 року. шляхом виготовлення, зберігання, розмноження і розповсюдження документів антирадянського змісту та їх обговорення серед свого оточення.

Своїми діями КЮРИЛО В.О. чинив злочин, передбачений ст.62 ч.2 КК УРСР.

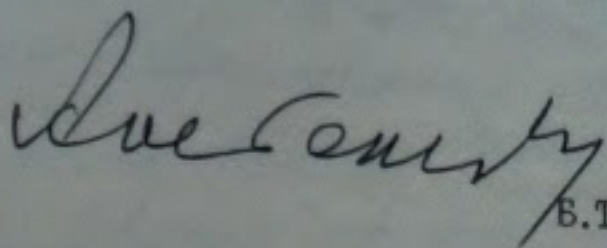
Будучи до уваги, що злочинні дії КЮРИЛО В.О. кваліфіковано правильно, процесуальних порушень по справі не виявлено, слідство проведено у повному обсязі, що обвинувальний висновок відповідає вимогам - процесуального закону і матеріалам справи, керуючись ст.ст.228, 229 п.1 та ст.232 КК УРСР,-

ПОСТАНОВИВ:

1. Обвинувальний висновок по кримінальній справі по обвинуваченню КЮРИЛО Василя Олександровича - затвердити.
2. Обрану відносно КЮРИЛО В.О. міру запобіжного заходу - утримання під вартою - залишити без змін.

З.У відповідності з вимогами ст.34 п.1 КПК УРСР дану кримінальну справу направити у Львівський обласний суд для розгляду по суті, з участю сторін.

Прокурор області
Державний радник
встиці 3-го класу

Б.Т.АНТОНЕНКО